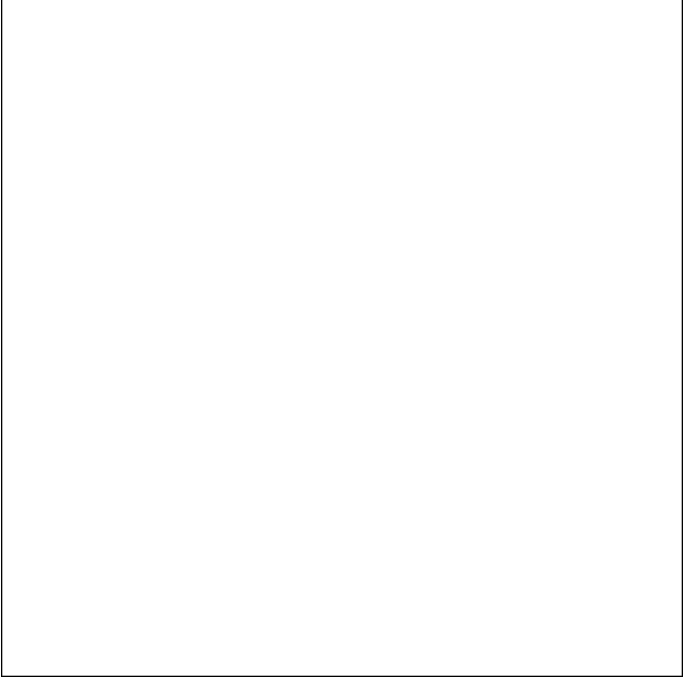

Tio, kion diris la fratino de Vusi

 Nina Orange
 Wiehan de Jager
 dohliam
|| 4
 Esperanto

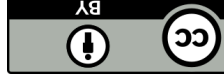

Global Storybooks

globalstorybooks.net

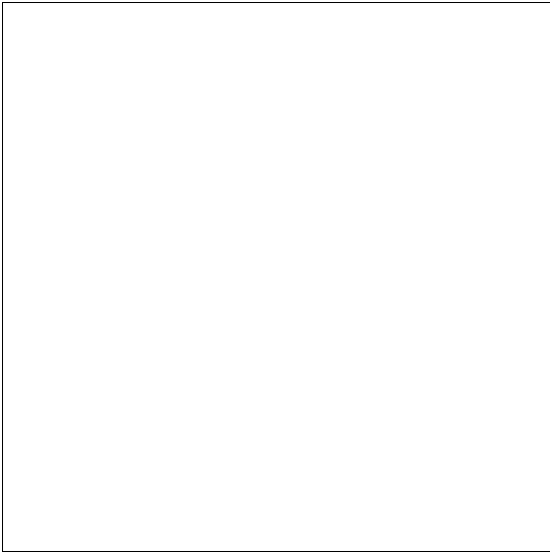
Tio, kion diris la fratino de Vusi

 Nina Orange
 Wiehan de Jager
 dohliam

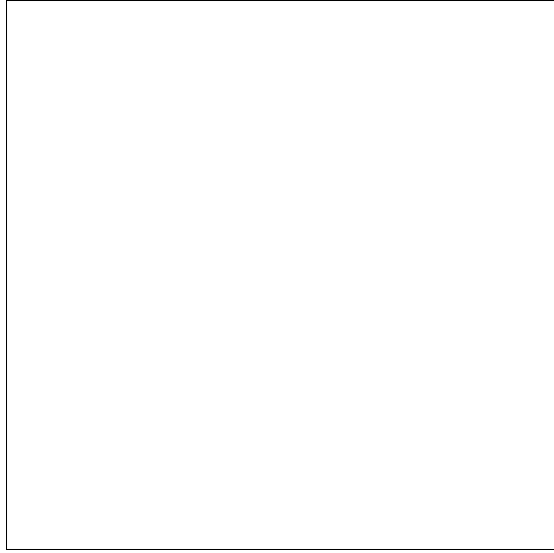

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

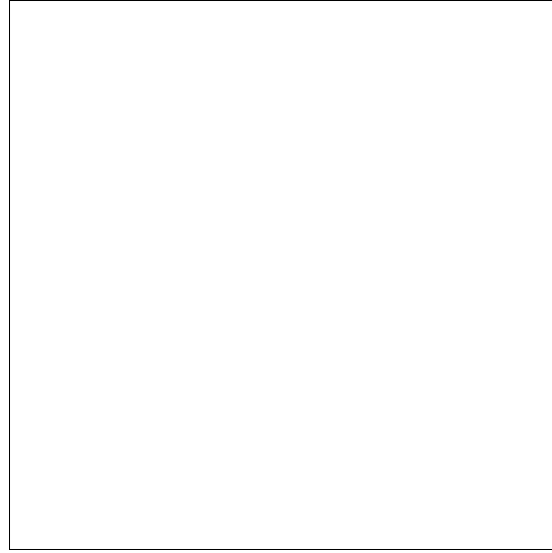

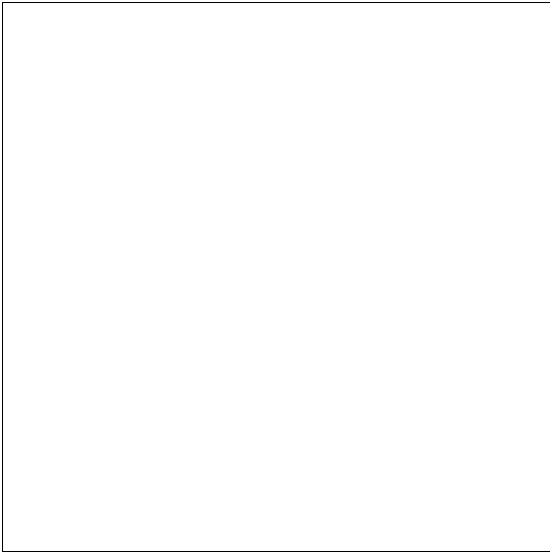
Frue iun matenon la avino de Vusi vokis lin,
"Vusi, bonvolu porti tiun ĉi ovon al viaj
gepatroj. Ili volas fari grandan kukon por la
edziniĝo de via fratino."

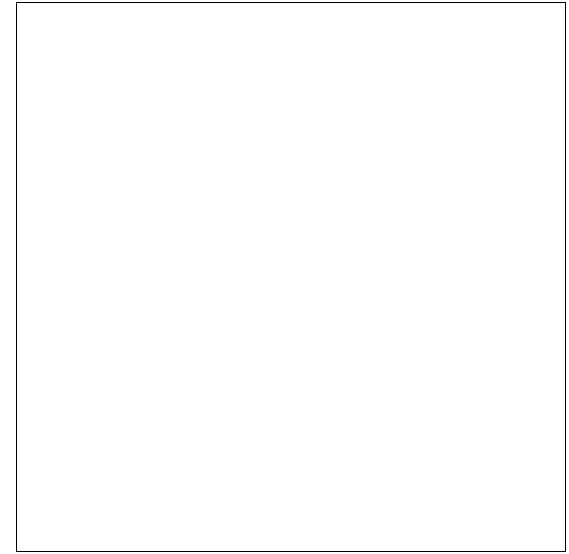
Survoje al siaj gepatroj Vusi renkontis du knabojn kiuj kolektis fruktojn. Unu el la knaboj ekprenis la ovon de Vusi kaj patris ĝin al arbo. La ovo rompiĝis.

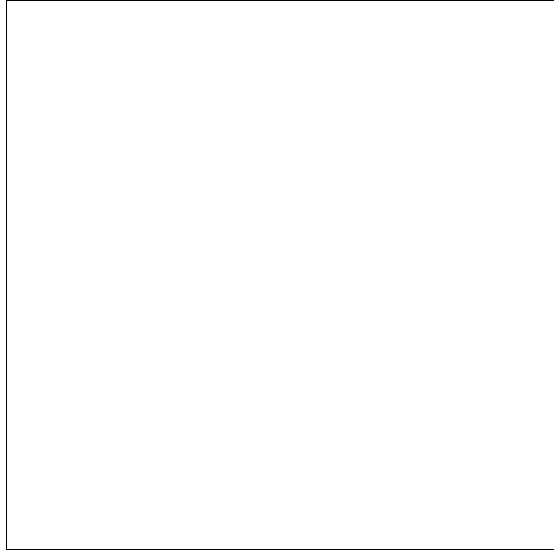
La fratino de Vusi pensis iomete, tiam ŝi diris, "Vusi, mia frato, ne vere gravas al mi la donacoj. Ĝi ne la kuko! Ni ĉiuj estas kune ĉi tie, do mi ĝojas. Nun surmetu viajn bonajn vestaĵojn, kaj ni festu tiun ĉi tagon!" kaj do Vusi tion faris.

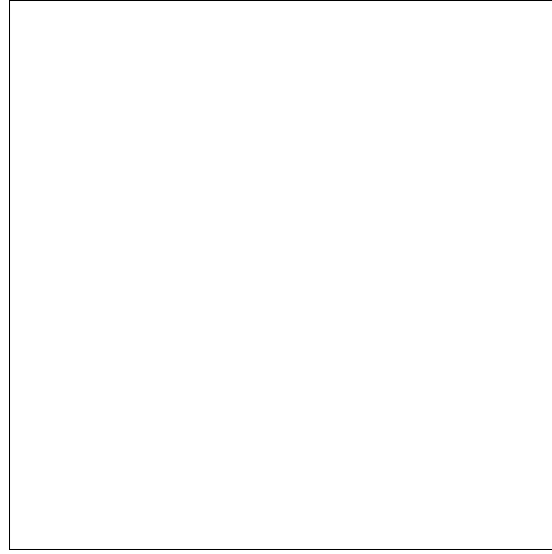
“Kion vi faris?” ekkriis Vusi. “Tiu ovo estis por kuko. La kuko estis por la edziniĝo de mia fratino. Kion diros mia fratino, se ne estos geedziĝa kuko?”

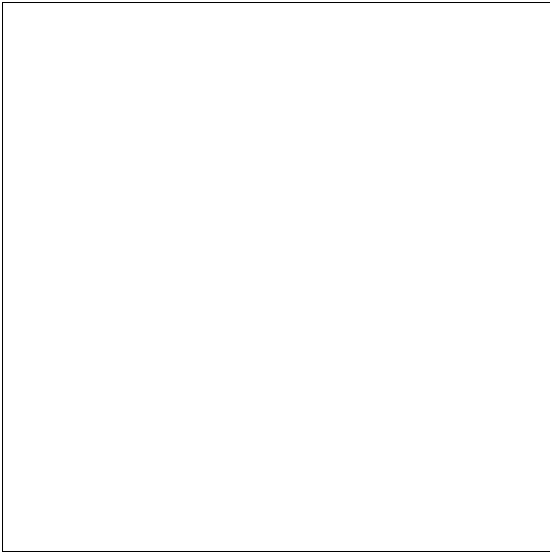
“Kion mi faru?” ekkriis Vusi. “La bovino kiu forkuris estis donaco, kompanse pro la pajlo, kiun donis al mi la konstruistoj. La konstruistoj donis al mi la pajlon, ĉar ili rompis la bastonon de la fruktokolektistoj. La fruktokolektistoj donis al mi la bastonon, ĉar ili rompis la ovon por la kuko. La kuko estis por la geedziĝo. Nun estas neniu ovo, neniu kuko, kaj neniu donaco.”

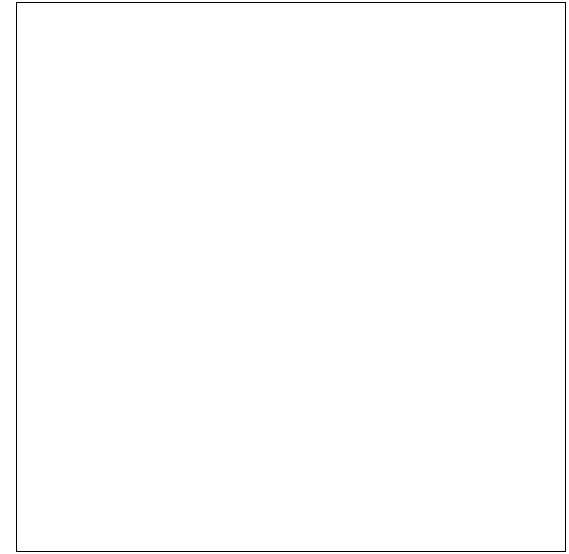
La knaboj tre bedaŭris ke ili mokis Vusi. "Ni ne povas helpi pri la kuko, sed ĵen bastono por via fratino," unu el ili diris. Vusi daŭrigis sian vojaĝon.

Sed la bovino rekuris al la bienisto je horo vespermanĝa. Kaj Vusi perdis dum sia vojaĝo. Li alvenis tre malfrue por la geedziĝo de sia fratino. La gastoj jam estis manĝantaj.

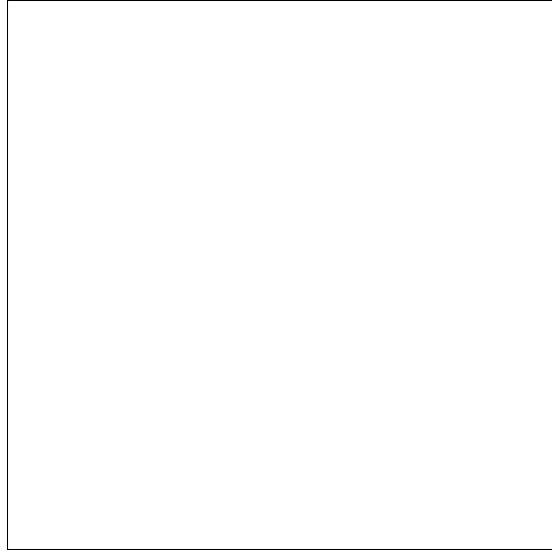
Survoje li renkontis du virojn kiuj konstruis domon. “Ĉu ni povas uzi tiun fortan bastonon?” demandis unu el ili. Sed la bastono ne estis sufiĉe forta, kaj ĝi rompiĝis.

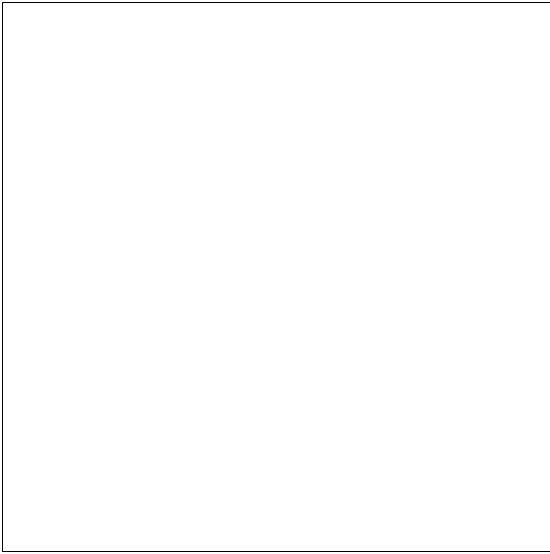
La bovino tre bedaŭris ke ŝi tiel avidis. La bienisto konsentis ke la bovino iru kun Vusi kiel donaco por lia fratino. Kaj Vusi pluiris sur la vojo.

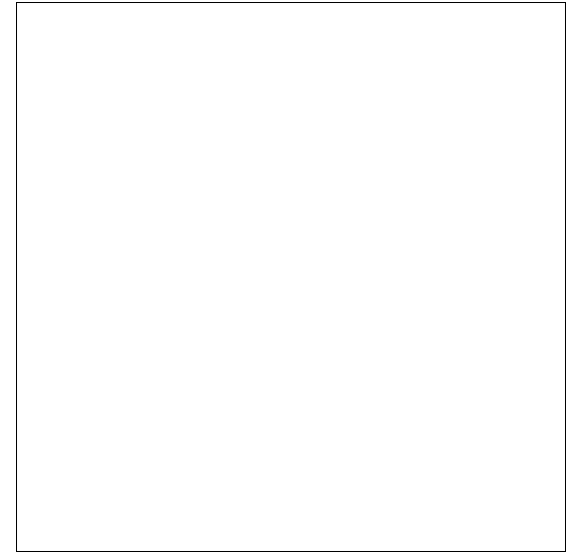
“Kion vi faris?” ekkriis Vusi. “Tiu bastono
estas donaco por mia fratio. La
fruktokolektistoj donis la bastonon al mi,
ĉar ili rompis la ovon por la kuko. La kuko
estas por la gedziĝo de mia fratio. Nun
estas neniu ovo, neniu kuko, kaj neniu
donaco. Kion diras mia fratio?”

“Kion vi faris?” ekkriis Vusi. “Tiu pajlo estas
donaco por mia fratio. La konstruistoj
donis la pajlon al mi, ĉar ili rompis la
bastonon de la fruktokolektistoj. La
fruktokolektistoj donis la bastonon al mi,
ĉar ili rompis la ovon por la kuko de mia
fratio. La kuko estas por la edziĝo de
mia fratio. Nun estas neniu ovo, neniu
kuko, kaj neniu donaco. Kion diras mia
fratio?”

La konstruistoj tre bedaŭris ke ili rompis la bastonon. "Ni ne povas helpi pri la kuko, sed jen iom da tegmenta pajlo por via fratino," diris unu el ili. Kaj do Vusi daŭrigis sian vojaĝon.

Survoje Vusi renkontis bieniston kaj bovinon. "Kia bongusta pajlo, ĉu mi rajtas manĝeti iomete?" demandis la bovino. Sed la pajlo estis tiel bongusta, ke la bovino manĝis ĉiom!